

[Pia Kjærsgaard]

delen af Tanzanias 2.300 togvogne. Det er der nu søgt om i Finansudvalget, og pengene er bevilget. I forvejen ligger Danmark i top, når vi taler om den procentdel af bruttonationalproduktet, der går til ulandsbistand, og gang på gang viser det sig, at pengene er meget, meget dårligt brugt. Der kunne nævnes utrolig mange flere eksempler på groft sløseri med midlerne, og det er med garanti og desværre ikke sidste gang, vi har hørt om noget sådant.

I spørgsmålet om ulandsbistand opfører Danmark sig simpelt hen som den rige onkel højt oppe i det kolde nord, som deler gaver ud til højre og venstre uden overhovedet at have styr på, hvad pengene går til, idet der tilsyneladende ikke overhovedet sættes nogen form for betingelser. Og imens oplever vore ældre herhjemme altså nedskæringer i uhørt omfang. Der mangler plejehjemspladser, der mangler hjemmehjælp, og folkepensionen er alt for lav.

Fremskridtspartiet har gang på gang forsøgt at rette op på disse ting, men et flertal i Folketinget vil åbenbart ikke være med til at give vore ældre en værdig alderdom efter et langt livs arbejde. En sådan holdning er uanstændig især i betragtning af, at pengene jo er til stede. Det drejer sig såmænd blot om at fordele midlerne rigtigt, og her ser Fremskridtspartiet meget gerne, at nogle af ulandsmilliarderne bliver overført til gavn for vore ældre medborgere i stedet for alle mulige tvivlsomme projekter i ulande.

Der er stadig væk også problemet med den danske ulandsbistand, om danske virksomheder får de ordrer, de gerne vil have.

Der har været rejst megen kritik af, at danske virksomheder ikke har fået nye arbejdspladser, ikke har fået gavn af midlerne fra ulandsbistanden. Forholdet har endda været så grelt, at danske ulandspenge har været brugt til at købe varer for i andre lande, og det er jo fuldstændig som Ebberød Bank. Konsekvensen af dette er, at danske skatteydermidler anvendes til at hjælpe udenlandske virksomheder i stedet for vore egne, og noget sådant er kun med til at øge ledigheden. Tænker man slet ikke på det i bestræbelserne på, at Danmark skal være gavebod for skatteydernes regning? Det eneste rigtige ville være at stoppe disse bevillinger. Det er jo ikke småpenge, vi taler om; på finansloven for næste år er ulandsbistanden forøget til omkring 8 mia. kr. i 1995.

Hvis man vil støtte et bestemt projekt i et bestemt land, må det selvfølgelig være hver enkelts egen sag, og det skal ske på privat initiativ. Faktisk tror vi i Fremskridtspartiet, at folk godt vil være med til at hjælpe, hvis de fik lov at beholde nogle flere af deres egne penge og selv kunne bestemme, hvad de skulle gives ud til. Fremskridtspartiet mener, at alt andet er frådseri med skatteydernes midler og skaber et helt, helt unødigt bureaukrati.

Naturligvis stemmer Fremskridtspartiet imod den foreslåede dagsorden, det siger sig selv. Vi noterer selvfølgelig med tilfredshed, at regeringen denne gang har taget sig sammen til at stemme imod og ikke blot undlader at stemme. Og jeg skal tilføje, at denne sag jo kun er et af de hjørner, hvor regeringen loyalt retter sig efter flertallet i Folketinget. Det fik vi jo også bevis for ved den konservative ordførers tale. Regeringen retter sig efter flertallet, og dette er kun ét ud af mange eksempler.

Både her og på mange andre områder mener Fremskridtspartiet, at regeringen burde sætte hårdere ind, burde vise lidt mere styrke, inden man blot trækker på skulderen og siger, at et flertal bestemmer, hvad man skal gøre. Det er desværre alt for meget oppositionens loyale regering, og det beklager vi i Fremskridtspartiet.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for oplægget til debatten. Jeg synes, der er mange spændende og rigtige synspunkter i det. Vi opfatter ikke dagens debat som en generel ulandsdebat, vi står stadig bag de generelle retningslinjer, som blev lagt fast for nogle år siden. Vi kunne måske stadig godt tænke os, at landevalget blev foretaget i Udenrigsudvalget i stedet for af embedsmændene, men vi ved også, at vi ikke kan få flertal for det synspunkt.

Vi vil også stærkt understrege, at hensynet til menneskerettighederne må danne grundlaget for den danske ulandshjælp, men ligesom sidste gang vil vi samtidig påpege, at man måske ikke altid fremmer de formål, man ønsker, ved at trække sig ud af et land. Af og til kan det måske være mere rigtigt at lave projekter, der er rettet mod de undertrykte grupper, det må bero på et skøn fra sag til sag. Regeringen må